



S.N. Lazarev

*Odgovori S.N. Lazareva
na pitanja čitalaca
s Balkana*

VAŽNO UPOZORENJE!

Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se objavljivati,
postavljati na internetu

Ili deliti s drugima bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika
autorskih prava.

S.N. Lazarev

ODGOVORI S.N. LAZAREVA

NA PITANJA ČITALACA

S BALKANA

Prevod s ruskog:

Ljubica Sekulić-Petrović

Beograd, oktobar 2017.

Naslov originala:

С.Н. Лазарев.

Ответы С.Н. Лазарева на вопросы читателей с Балкан

Санкт-Петербург, 2017

Copyright © S.N. Lazarev, 2017

Copyright © Satja Juga, 2017

www.lazarev.ru

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi,

bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

Izdavač: „Satja Juga“

Zastupnik i distributer izdanja S.N. Lazareva za Srbiju: „ARUNA“

aruna.rs • lazarev.rs • aruna@aruna.rs •

tel: 064 15 77 045

Dragi čitaoci!

U ovoj knjizi ću odgovoriti na pitanja koja ste mi postavili i potrudću se da to bude jasno i koncizno.

* * *

Dobar dan, Sergeju Nikolajeviču. Da li je moguće da su narodi koji žive na Balkanu u prošlim životima činili takva zlodela da su osuđeni na to da zauvek budu u mržnji i ratovima? Da li je uzrok stalnih ratova na Balkanu to što narodi nisu prihvatili Gospoda? Možda je razlog tome što su samo formalno vernici, a u suštini pagani?

Pokušajte da danas pronađete istinskog vernika bilo gde u svetu. To je vrlo teško. Oni koji govore o veri i moralnosti, zapravo se pretvaraju. Nije bezrazložno Hristos govorio da će doći vuci u jagnjećoj koži. Doći će lažni Isusi. Pre svega je mislio na sveštenike koji će govoriti o veri, a neće verovati u Boga. Svuda u svetu je danas situacija vrlo delikatna u tom smislu.

A sada o Balkanu: gde postoji borba suprotnosti, tamo je i razvoj, jer zakon razvoja glasi: jedinstvo i borba suprotnosti. Međutim, razvoj se normalno odvija kada ljudi znaju da se pravilno sukobljavaju i kada konflikt ne vodi ka uništenju ili tlačenju jedne strane, nego saradnji i razvoju.

Zašto su se na Balkanu stalno vodili ratovi? Zato što na Balkanu traje viševjekovni sukob između Istoka i Zapada. Balkan je mesto na kome se susreću Istok i Zapad, kao što je govorio Kipling: „Zapad je Zapad, a Istok je Istok i oni se nikad neće sastati.“ Postoje dva različita tipa mišljenja. Na Zapadu ljudi pišu sleva nadesno i to je logičko mišljenje, dok na Istoku pišu zdesna nalevo i to je kreativno mišljenje. Zašto? Zato što je za život i razvoj neophodno da postoje suprotnosti. Mi imamo dve moždane hemisfere: leva je logička, a desna kreativna. Samo kad rade ujedinjeno, daju pravilnu sliku sveta koji nas okružuje. Kada bismo opažali svet samo logički, mi bismo nastradali, a kada bismo ga opažali samo kroz slike, naš razvoj bi se odvijao vrlo sporo. Jedino spoj suprotnosti daje pravilnu sliku sveta i dovoljno brz razvoj. Zato su na Zemlji uvek bila u interakciji znanja sa Istoka, u vidu religije, raznih filozofskih tokova, i zapadni pravac, koji je pragmatičniji, individualniji.

Budući da je na Istoku bio prioritetan kolektivni princip, otud je i kolektivni način razmišljanja uvek bio na prvom mestu, dok je na Zapadu to bilo individualističko mišljenje. Iz svega toga se formirala celovita, prilično harmonična slika razvoja.

Kada je reč o tome da su ljudi koji žive na Balkanu grešnici, u judaizmu se patnje, muke i konflikti tumače skoro isključivo kao kazna. U judaizmu se bolesti gledaju kao kazne koje nam se stižu s Višeg plana. Međutim, u istom tom judaizmu može se naći nešto vrlo zanimljivo: Bog kaže da kažnjava onoga kog voli. Ispada da kazna zapravo nije Božja osveta. Kazna je u većoj meri vaspitavanje, a ne samo osveta i okrutnost. Ako se setimo priče o sirotom Jovu, čini se da je on, ni zbog čega, podvrgnut najtežim iskušenjima. Zašto? Ne samo zato da bi se pokajao zbog prošlosti, već da bi se okrenuo budućnosti i da bi se menjao, tj. da bi umeo da sačuva ljubav u svim iskušenjima. To znači da su teškoće, bolesti i nesreće bile potrebne da bi se pojavio novi čovek.

Mislim da su narodi koji žive na Balkanu prošli kao Rusija. Toliko muka, revolucija i ratova nisu bili samo zbog nekih grehova iz prošlosti ili pogrešnog pogleda na svet, nego i zato da bi se stvorilo novo učenje koje treba da spase svet. Svet se ne može spasiti vojnim faktorom, niti privredom, tako što se obasipa novcem. Svet se ne može spasiti čak ni političkim sredstvima. Svet se može spasiti kroz nov način razmišljanja, novu percepciju sveta. To je vrlo važno. Indijska poslovice kaže: „Ne postoje ljudi - postoje ideje“. Kada čovek pogrešno razmišlja, kad mu je način razmišljanja manjkav, kada razmišlja samo levom ili samo desnom hemisferom, osuđen je na probleme i nikakva politika, privreda ili spremnost za odbranu neće mu pomoći.

Nedavno su mi poslali zanimljivo pismo putem elektronske pošte. Tiče se predsednika Komunističke partije Kine, Đanga Cemina. On govori zapanjujuće stvari. Naime, otvoreno je priznao kako sanja o tome da Kinezi postanu hrišćani. Uzgred, u jednom proročanstvu je rečeno da će Kina preći u hrišćanstvo. Zbog čega hrišćanstvo? Zašto je Kini potrebno hrišćanstvo, koje danas demonstrativno napuštaju Evropa i Amerika? Kinezi su vrlo sistematični, organizovani i usmereni ka cilju. Oni su dugo proučavali u čemu je tajna liderstva zapadnih zemalja i došli su do zaključka da zapadne zemlje nisu u prošlom veku postale lideri zato što imaju jaču vojnu tehniku niti zbog visokih odbrambenih potencijala. Nisu jače ni zato što su ekonomski razvijene, niti zato što imaju jače

političare. Osnovna snaga Zapada je u hrišćanstvu, koje je pružilo nov način razmišljanja i koje je ugrađeno u temelj tog novog gigantskog procvata savremene civilizacije.

Smatram da balkanski narodi ne treba toliko da razmišljaju o grehovima koje su počinili, koliko o toj misiji, o toj ulozi koju treba da ispune. Dakle, u judaizmu su bolesti uglavnom kazna, naplata za grehove. Ograničeni pojedinci često smatraju da je to Božja osveta zbog nekih grešaka. U hrišćanstvu je osnovno stanovište da bolest približava ljude Bogu, da ona nije samo sredstvo vaspitavanja, već pomoć data s Višeg plana. Svaki problem je podsticaj za razvoj, podsticaj ka Bogu. To je svest o sopstvenom nesavršenstvu. Zato hrišćanstvo na svaki problem gleda kao na priliku za razvoj, kao mogućnost spoznaje Boga. I sa te tačke gledišta, vojni konflikti su izgradnja novog načina mišljenja, novog pogleda na svet, koje je izuzetno važno u današnje vreme.

U čemu je suština tog pogleda na svet? Vi ste potpuno u pravu. Narodi koji žive na Balkanu su pagani i razmišljaju s paganske tačke gledišta, u paganskom formatu. U paganskom formatu takođe razmišljaju narodi Evrope, narodi Rusije, narodi Amerike i drugih zemalja.

Po čemu se paganin razlikuje od jednobošca? To je važno, principijelno pitanje. Stvar je u tome da je judaizam prelazna religija od paganstva ka jednoboštvu. Paganinu su glavni njegovi interesi. Njegovo „ja“ se nalazi na prvom mestu, nagoni su mu na prvom mestu. Prioritetne su njegove želje, a zatim sve ostalo. Molitve su mu usmerene na ispunjenje želja. On se moli za poboljšanje svog života i doseganje blagostanja. Moli se za zaštitu od neprijatelja. To jest, on je na prvom mestu, u centru Vasiona, a svi ostali su na periferiji. Čak se i Bogu obraća samo da bi mu ispunio želje, poboljšao mu život i zaštitio ga. I zato, dok čoveku ne postane loše, on se i ne seti Boga. Tek kada mu bude loše, on počinje da misli na Boga, zato što je unižen i duša počinje da mu oživljava. Kada je čoveku dobro, budući da su sve molitve određena potraživanja, želja da se nešto dobije, on obično zaboravlja na Boga. Prema tome, civilizacije koje su dugo uživale u blagostanju zaboravljale su na Boga, postajale su bezbožničke, a zatim su propadale, nestajale su s lica zemlje. Paganinu je Bog potreban samo onda kad mu je loše, kad pati. Kad mu je dobro, za svaki slučaj prinosi darove, da bi se osigurao u budućnosti. Za jednobošca, što je najteži prelaz (ako pročitate Novi i

Stari zavet, tamo je sve rečeno) glavni cilj postaje služenje Bogu. Tj. život i blagostanje su mu drugorazredni. Međutim, Bog daje moralne zapovesti o tome kako se treba ponašati, o tome da treba negovati ljubav u duši, o tome da se treba žrtvovati, brinuti o bližnjem. Sve navedeno paganina može da preobrati u jednobošca, tj. čoveka koji se nalazio na životinjskom nivou može da preobrati u pravog čoveka. Taj prelaz je vrlo složen i bolan, ali bez tog prelaza dalji razvoj je nemoguć.

Zašto se danas svi narodi nalaze na nivou paganskog načina razmišljanja? Zato što hrišćanstvo omogućava pravi stepen jednoboštva, zaustavljanje tendencije koja je započela u judaizmu. Jednoboštvo znači da je sve što se dešava u svetu dato od Boga: i dobro i zlo. Jednoboštvo znači da svet ne treba deliti na sile dobra i zla. Na unutrašnjem planu je sve od Boga. Jednoboštvo znači da ne treba sve deliti na Boga i đavola. Osnovna odlika paganina je ograničena sposobnost da voli. Zašto? Zato što za njega Bog predstavlja samo dobro, a sve loše je od đavola. Ono što je loše ne može se voleti. Kako voleti đavola? Stoga je za paganina svet podeljen na crno i belo. Belo, koje on voli, i crno, koje prezire i koga se odriče. Iz tog razloga, njegova ljubav je selektivna, ne može biti postojana. Hristos je došao i rekao: „Smatrali ste sebe grešnim i nesavršenim bićima. Takođe ste u svakom čoveku videli greh i nesavršenstvo, pa ste takve ljude osuđivali, prezirali a ljubav vam je slabila. I stoga, kad nastupi novo doba, vi ćete prosto umreti. Da biste preživeli, potrebna vam je ljubav u duši. A za to je potrebno da shvatite da je sve od Boga. Ni dlaka s glave neće otpasti bez Njegove volje. Ukoliko je Božja volja svuda i Bog je u svemu, onda mi nemamo prava da bilo koga osuđujemo. Nemamo prava na mržnju, nemamo prava da osuđujemo ovaj svet, niti ljude, zato što je po svojoj suštini sve božansko.“ I Hristos kaže: „Bog je vaš otac. Vi ste po svojoj suštini jedno s Bogom. Iznutra ste čisti. Zato, iznutra, u onom deliću duše koji je posvećen Bogu, imate pravo samo na ljubav. Spolja možete da živite ljudskom logikom. „Bogu Božje, caru carevo“.

Novo Hristovo učenje je ljudima otkrilo potencijal nepresušne ljubavi. A upravo postojana i neprekidna ljubav omogućava rešavanje sukoba. Stvar je u tome da je smisao zakona jedinstva i borbe suprotnosti u činjenici da suprotnosti treba da se međusobno bore jer tada dolazi do razvoja. Mora da postoji razlika potencijala. Ali ako među njima nema jedinstva, odnosno ljubavi, suprotnosti počinju da se

međusobno uništavaju. Ukoliko se ne bore, onda polako umiru, tada jedna uništava drugu, a zatim i sama umire, zato što nema suprotnosti, te otud nema ni razvoja. Prema tome, bez ljubavi nije moguć razvoj. Bez ljubavi se sukob pretvara u uništenje ili samouništenje. Ova teza je veoma važna. U hrišćanstvu su se, može se reći, sjedinile nauka i religija, zato što su zakoni dijalektike i ono što govori Hristos, zapravo jedno te isto. U svetu danas postoje različiti načini razmišljanja: istočni i zapadni. Zbog toga se svet razvija. Međutim, istočnjački način razmišljanja postepeno degradira - Istok se pretvara u Zapad. Šta to znači? To znači da zapadni sistem mišljenja, individualistički i materijalistički, počinje da dominira, a bez druge polovine, bez svoje suprotnosti, on vrlo brzo počinje da degradira zbog čega mu se uključuje program samouništenja, čemu i svedočimo.

Jedino ostrvce koje brani istočnjački, tj. kolektivni način mišljenja je Rusija. Međutim, trijumf istočnjačkog načina mišljenja nije pobjeda. To je takođe poraz, kao što vidimo iz sudbine Rusije, koja je pokušala da istočni, tj. kolektivni način mišljenja učini apsolutnim. Civilizacija će opstati kada ujedini istočno i zapadno mišljenje. Stvar je u tome da je to lako reći, a teško učiniti.

Nije moguće mehanički ujediniti individualni i kolektivni način mišljenja. Individualno će pre ili kasnije pobediti. Sjediniti dva suprotna načina mišljenja moguće je samo kad u duši postoji ljubav. Ta ljubav je istrajna i može da se desi samo u duši jednobošca. Ukoliko se čovek pridržava paganske šeme razmišljanja, a sve šeme razmišljanja nam dolaze iz religije, neće moći da uravnoteži konflikt i pre ili kasnije će pobediti jedna od dveju suprotnosti, a zatim će nastupiti degradacija. Upravo nam religije usađuju sistem razmišljanja.

U osnovi savremenog evropskog sistema mišljenja leži hrišćanstvo, koje je praktično prestalo da oblikuje način mišljenja, a kada je reč o katolicizmu, on se polagano kreće ka pozicijama judaizma.

Pravo i istinsko hrišćanstvo je pravoslavlje. Ali pravoslavlje je samo model hrišćanstva. Hrišćanstvo nije do kraja shvaćeno. Dijalektika hrišćanstva nije usvojena. Zato je uzeta samo desna polovina. Može se reći da pravoslavlje označava totalitarnu nadmoć kolektivnog mišljenja nad individualnim. Katolicizam je počeo da se približava judaizmu pri čemu je izvesno vreme trajalo spajanje kolektivnog i individualnog

mišljenja. To je uzrokovalo procvat Evrope. U judaizmu postoji dijalektika, ali judaizam smatra da je čovek grešno biće. Iako se u Starom zavetu govori o tome da je duša nastala od Boga, uprkos tome judaizam razlikuje ulogu čoveka i Boga. Zbog toga čovek ne može neprestano da voli. On ne može da oseti svoje više „ja“. Stoga mrzi neprijatelje, a voli svoje prijatelje. Ispuniti Hristovu zapovest koja kaže: „Ljubite neprijatelje svoje“ - za judaizam je bilo preteško breme i zato u njemu postoji jasno poimanje dobra, zla, greha koji se osuđuju, kao i vrlina koje se veličaju. To je izuzetan moralno-religiozni sistem koji je, može se reći, pre mnogo godina dopunjen hrišćanstvom i pred njim su se pojavile nove mogućnosti razvoja. Ali ta mogućnost razvoja nije iskorišćena. Zato je judaizam počeo da zapada u krizu, a potom se uključio program samouništenja. Ljudi koji danas osećaju određenu pagansku tendenciju u pravoslavlju, katolicizmu i protestantizmu, vraćaju se na judaističku logiku i u njima se uključuje program samouništenja i kao lideri savremenog sveta, oni ga zapravo vode ka samouništenju.

Srbija i balkanske zemlje, koje se nalaze između Istoka i Zapada, koje stihijski povezuju istočni i zapadni način razmišljanja, i koje kroz patnje i muke iznedrjuju to mišljenje, uče kako da ujedine suprotnosti. Po tom pitanju zemlje Balkanskog poluostrva mnogo više briga i misli posvećuju duši, budući da upravo duša ujedinjuje suprotnosti, te na taj način rade na spasenju čitavog čovečanstva.

Navešću vam primer, koji sam nedavno gledao na televiziji. Kad je Hitlerova vojska stupila na teritoriju Francuske, francuska vojska se branila dve nedelje. Posle dve nedelje je bezuslovno kapitulirala. U potpunosti je priznala sve: „Fašizam? Izvolite! Šta god poželite“. Francuska je postala fašistička država. Uopšte ne razmišljajući, glatko je prihvatila tu ideologiju. Drukčije rečeno, za nju je bilo najvažnije da ima moć. Nasuprot njoj, mala Grčka se suprotstavljala oko mesec dana zato što iznutra nije mogla i nije htela da prihvati fašizam. Država na Balkanskom poluostrvu, gde su se dešavali nemiri, revolucije, gde je bilo sukoba, Grčka, za svoju dušu se mnogo doslednije i žešće borila, nego prosvećena katolička Francuska.

Kad se čovek ne brine o duši, nego mu je telo primarno, njemu su dani odbrojani. Takve civilizacije izumiru. Zato sada vidimo jasne konture degeneracije uspešne Evrope i Amerike, kao i jasne konture preporoda zemalja poput Srbije i zemalja Balkanskog poluostrva.

Sergeju Nikolajeviču, šta možete da kažete o Srbiji i Srbima? Koje je sredstvo za poboljšanje našeg karaktera i da li ono uopšte postoji? Hoćemo li nestati sa ovih prostora, kao što govore proroci? Možemo li da se duhovno uzdignemo?

Ako Srbija potpadne pod Zapad, Srbi će iščeznuti.

Narod Izrailja se spasio i preživeo zato što je verovao u Boga. Ta vera u Boga mu je davala identitet, nezavisnost i mogućnost da preživi. Zato što je moralnost za Jevreje bila važnija od parčeta hleba. Današnje države demonstriraju da im je komad hleba važniji od morala i časti. One su spremne na izumiranje.

Nedavno je na zasedanju UN, kada se glasalo o rezoluciji kojom bi se osudio hemijski napad u Siriji, svima bilo jasno da su hemijska sredstva koristili teroristi. Ali za Rusiju, koja se trudila da to dokaže svetu, glasala je samo Bolivija. Svi ostali su vrlo kukavički, klanjajući se parčetu hleba, igrali onako kako svira jača država. To govori o sveopštoj crti degradacije u svetu. „Ne živi čovek samo o hlebu“, govorio je Hristos, a ljudi su na to zaboravili. Zato, ako Srbija namerava da opstane kao država, a Srbi kao narod, smatram da treba da misle na svoju dušu, da čitaju Bibliju i shvate ono o čemu je govorio Hristos.

Šta je razlog teškom ekonomskom i političkom položaju Srbije?

Stvar je u tome da su suprotnosti u interakciji. Opet se vraćam na nauku - zakon jedinstva i borbe suprotnosti kaže sledeće: suprotnosti moraju da se sukobljavaju, tj. spolja mora da postoji vidljiv sukob, a iznutra treba da budu u jedinstvu. Ako jedinstvo bude na spoljašnjem planu, imaćemo „žumance umućeno sa šećerom“. Ukoliko ne bude jedinstva, doći će do uništenja. Zapadni model je model individualizma, konkurencije, model potčinjavanja ili uništenja konkurenta. Tamo nema govora o jedinstvu, niti o ljubavi. Međutim, ideja konkurencije daje dobar ekonomski, spoljašnji razvoj. Ideja jedinstva omogućava da se bolje razvija kultura, a ne civilizacija. Zato je na tom planu Rusija uvek bila proslavljena po svojoj kulturi. Ali kada je to jedinstvo površno, usporava se razvoj. Nema sukoba. U Rusiji su pokušali da stvore

komunističko, nekonfliktno društvo. Zato je umetnost naglo počela da stagnira, nauka takođe, ali i sve ostalo. Tek kad su shvatili da pozorište ne može da postoji bez konflikta i da bez konkurencije nema razvoja, najavili su početak socijalističke utakmice pa je otpočeo nagli razvoj.

Spojiti individualni i kolektivni način razmišljanja, spojiti suprotnosti u ekonomiji, vrlo je težak put. Zato je u državama bivšeg socijalističkog bloka, kao i na Balkanu, kod mnogih nastalo nešto što liči na žumance umućeno sa šećerom, tj. nije sasvim jasno šta je u pitanju. Individualno mišljenje se meša s kolektivnim mišljenjem i privreda počinje da stagnira. Kolektivni način razmišljanja donosi izvanredne rezultate u nekoj vanrednoj situaciji - ratu ili predratnim okolnostima. Tada se ljudi maksimalno mobilišu i postižu čuda. SSSR je imao sjajno naoružanje zato što je to plod kolektivnog mišljenja, kad ljudi imaju cilj i svi teže ka njemu. Ali da stvore nešto lično, za sebe, npr. lepu odeću ili automobil, u Sovjetskom Savezu nisu mogli. Zato što je bilo ugušeno individualno mišljenje. Te suprotnosti, da ponovim, može da izmiri samo jednobožac - onaj koji shvata šta je govorio Hristos.

Čovek koji razmišlja u paganskom formatu opredeljuje se za jedno ili drugo. On bira parče hleba i bezdušnost, tj. raspad duše, ili dušu, a s njom i siromaštvo. Još uvek mu ne uspeva da ima dušu koja se razvija i komad hleba uz to. Premda možemo pomenuti Kinu. To je zemlja koja je, zahvaljujući svojoj filozofiji, uspela da na izvesno vreme ujedini dva suprotna stila mišljenja, da spoji socijalizam i kapitalizam, individualno i kolektivno mišljenje. Ali ovde postoji problem. Zašto je Kina uspela da spoji ta dva načina razmišljanja? Zato što je u Kini bio, kao što je i sada, rasprostranjen budizam i konfučijanstvo, koji govore o tome da treba da postoji srednji put, o tome da se prava harmonija ne sastoji samo u principima „dobro“, „levo“ ili „desno“, već u harmoničnom sjedinjenju suprotnosti. Po tom pitanju Kina ima moćnu kulturu i lepe tradicije. Međutim, da bi se ujedinila dva suprotna načina razmišljanja, potrebna je ljubav a u Kini nema ljubavi. Kina je po svom mentalitetu vrlo nemilosrdna zemlja. Mao Cedung je još 60-ih godina, na jednom komunističkom kongresu, predložio da se započne atomski rat s ciljem pobede socijalizma, izjavivši da će oni koji prežive uspeti da izgrade socijalizam. Upravo ta unutrašnja okrutnost, odsustvo saosećajnosti, nerazumevanje onoga o čemu govori hrišćanstvo, čini kinesku civilizaciju ekonomski moćnom, ali joj blokira budućnost. Fenomen Kine je

prolazan. Već sada tamo počinje da trijumfuje egoizam, tj. američki stil mišljenja potiskuje sve ostalo. Pojavljuju se slojevi elite koji teže da zauvek osiguraju svoje elitne pozicije, tj. primećuju se sve osobine koje su bile svojstvene Sovjetskom Savezu.

I zato, da bi se siromaštvo pretvorilo u blagostanje, potrebno je ispravno misliti. I ma kako čudno bilo, resursi evropskog procvata se iscrpljuju zato što dijalektičko mišljenje nestaje zajedno s hrišćanstvom, ali kod balkanskih zemalja, ma kako to bilo čudno, kao i u Rusiji, perspektive ujedinjenja suprotnosti su vrlo visoke, pa smatram da će ekonomske perspektive, kao i izgledi za napredak, uskoro biti očevidni.

Koliko je za Rusiju strateški važno da se Srbija što duže suprotstavlja pritisku da uđe u EU i NATO imajući u vidu da NATO pomera svoju infrastrukturu do samih granica Rusije?

Stvar je u tome da je svaki glas u svetu danas važan. Smatram da nije važno samo Rusiji da se Srbija suprotstavlja, već je to od značaja za celokupnu civilizaciju. Zato što ako Rusija izgubi i Amerika postane svetski monopolista s dobrim namerama - tad neće biti nuklearnih ratova jer neće biti onih koji bi ih vodili - to označava propast civilizacije. Objasniću vam zbog čega.

Svi pitaju: Šta je fašizam? Hoće li se on ponoviti ili neće? Fašizam je samo robovlasnička država modernog sveta. Fašizam je gubitak vere u Boga, gubitak moralnosti i prevlast materijalnih i duhovnih vrednosti nad svim ostalim. Hitler je odlučio da treba da postoji jedan izabrani narod koji će vladati drugim narodima. A zatim je rekao da će jedna manja grupa ljudi upravljati tim narodom i da će ovi izabrani pojedinci imati vlast nad celim svetom. Ali tu postoji mala razlika. Svi se sećamo slučaja bolesti ludih krava. Kravama se raspadao mozak. One su poludele. Bile su zaražene i uništen je ogroman broj zaraženih životinja. Šta je uzrok tome? Koštano brašno. Hranjene su koštanim brašnom napravljenim od krava. Ne smemo jesti one koji su nam slični. Kad su krave počele da jedu hranu u kojoj su bile kravlje žile, kosti i sve ostalo, počele su da se raspadaju. Uključio se program samouništenja. Govorio sam o tome da se kod plemena kanibala, koji su jeli sebi slične, uočavala ista ova bolest. Takođe im se raspadao mozak. Aktivirao im se program

samouništenja. Kad čovek jede sebi sličnog ili ga unižava, prezire i odnosi se prema njemu s nipodaštavanjem, po zakonima prirode, u njemu se uključuje program samouništenja. Da je Hitler svojevremeno aktivirao atomsku bombu i osvojio celu Zemlju, a da su se od ljudske kože i dalje pravili abažuri i rukavice, tako nešto ne bi prošlo bez posledica po nemački narod i fašizam. Ukoliko jedemo i uništavamo sebi slične, u nama se aktivira program samouništenja. On se manifestuje kao neplodnost, homoseksualnost, žudnja za smrću, kataklizme - Zemlja reaguje na čovekovo stanje isto kao i na želju jednog čoveka da tek tako uništi celo čovečanstvo. Npr. terorista. Ali civilizacija u tom slučaju propada.

Govoreći religioznim jezikom, Bog neće dopustiti da na svetu postoji civilizacija koja je zaboravila na Boga, na moralnost, i koja je pala na životinjski nivo. Što je civilizacija na višem tehnološkom nivou, to će joj brže nastupiti kraj.

Kod današnjih zapadnih civilizacija, koje se udaljavaju od Boga i morala, samoubilačko ponašanje je sve izraženije. Zbog čega je to opasno? Zbog toga što nam današnja situacija u svetu praktično ne ostavlja dovoljno vremena. Objasniću vam zbog čega. Postoji pojam „vreme preleta“. Nedavno je gospođa Klinton izbrbljala državnu tajnu. Rekla je da predsednik na raspolaganju ima tačno pet minuta da donese odluku hoće li bombardovati Rusiju ili neće. Radari presreću rakete koje doleću s ruske strane i o tome izveštavaju predsednika. On ima pet minuta da pozove desetak ljudi kojima je zadatak da pritisnu tastere za atomsku bombu i za tih pet minuta on mora da odluči hoće li početi rat ili neće. Sada je vreme preleta približno jednako kako u Rusiji tako i Americi: 15 minuta. Tj. imaju toliko vremena da nešto preduzmu. Rusija i Amerika razvijaju hipersonično oružje. Rusko oružje trenutno razvija brzinu od oko 20.000 km/h. Kroz nekoliko godina biće 30.000 km/h. To znači da podmornica koja se nalazi u Tihom okeanu može da lansira raketu sa udaljenosti od 1000 km. Ako podelimo sat sa 15, dobijamo 4 minuta. Hiljadu kilometara raketa pređe za 4 minuta. To već prevazilazi vreme preleta. Šta to znači? Kad brzina lansiranja rakete i uništenja države dostigne 1-2 minuta, vlada i predsednik neće stići da reaguju. Šta nam preostaje? Preostaje nam zdrav razum, zato što postoji i ono što se zove oružje sudnjeg dana, kad se čak i nakon uništenja vlade neke zemlje, uključuje mehanizam osvetničkog oružja. Međutim, Amerikanci

su u toj meri navikli da sebe smatraju neranjivim i velikim da to teško može da ih uplaši. Preostaje nam samo jedan zaključak: u narednih pet godina, kad vreme preleta bude trajalo kraće od jednog minuta, nuklearni rat će postati neizbežan. I sad je samo pitanje ko će biti prvi, ko će brže udariti, da bi sam preživeo. Shvatajući to, Obama je nedavno dao odobrenje za obaranje ruskog aviona u Turskoj, pokušavajući da isprovocira rat sa NATO-om i sa Evropom, računajući na to da će Rusija znatno umanjiti svoj potencijal, iskaliti se na Evropi. Ako evropski protivraketni sistem uspešno zadrži ruske rakete, Amerika će se uključiti u rat i dokrajčiti Rusiju. Plan deluje sumanuto, ali, po svemu sudeći, pokušavaju da ga sprovedu u delo.

Imajući to u vidu, preostaje samo jedna opcija: rat je neizbežan, a pobiće i preživeti onaj koji bude bolje pripremljen. Zato se odvija grozničava priprema za rat sa obe strane. Zato je Tramp došao na vlast. Budući da se prethodna administracija bavila spoljašnjim pitanjima, svaki predsednik je ostavljao iza sebe trilion dolara manjka, ali može se reći da SAD nisu imale realne mogućnosti da unište Rusiju. Sada se vrše grozničave pripreme za rat. Nažalost, vojne, ekonomske i političke poluge uskoro neće moći da zaustave taj proces. U izvesnom stepenu, nadmoć Rusije je očigledna kada je reč o odbrambenim sposobnostima da zaustavi Ameriku. Postoji još jedan faktor, a to je Atlantik, na kome se nalaze vodeći američki gradovi i Rusiji je dovoljno da duž obale postavi nekoliko specijalnih torpeda, koji će eksplodirati, nakon čega će cunami zbrisati celu američku obalu. Možda se takva postrojenja i konstrukcije već nalaze nadomak Amerike. To još nekako zadržava Ameriku. Međutim, to je samo na određeno vreme, zato što je glavni faktor koji može da isprovocira rat - pogrešan pogled na svet. Kad se čovek sukobljava, a nema ljubavi, taj sukob će neizbežno voditi ka uništenju druge strane - pokušajima da je uništi, ili će, pak, voditi ka podsvesnom samouništenju.

Poziciju Amerike komplikuje to što se religiozna afera, u kojoj je Amerika akter i koja traje već sto godina, privodi kraju. Po svojoj suštini, Amerika u pravom smislu reči nije država. Zamislite da odete kod lekara koji vam kaže kako vam ne pripada vaša krv. Kako posle toga možete da znate ko ste zaista? Prema Bibliji, krv je čovekov život i ako vaša krv nije vaša, onda ste čovek manje vrednosti. Amerika nije punovredna država, zato što je njen krvni sistem i državnost zapravo bankarski sistem, koji ne

pripada Americi. FED (Federalni rezervni sistem) je privatna firma. Ta kolosalna afeta koja aktivno traje poslednjih godina ima svoj naziv: pljačkanje svih zemalja sveta posredstvom dolara. Danas približno trilion dolara duga koji je napravila, Americi ne ostavljaju šansu da preživi. Ako vodeće države ukinu dolar kao rezervnu valutu, a to se već dešava, Amerika će biti osuđena na propast. Ona je već suočena s problemima, a ako životni standard padne na realni nivo, tj. osam do deset puta, Amerika će kao država prestati da postoji. Sve to vodi u rat.

Uz način razmišljanja koji je danas dominantan, paganski, kad nema jedinstva, kad u duši nema ljubavi, već samo pohlepe i želje za sticanjem, može se reći da smo osuđeni na rđavu situaciju. Na tom planu svaki pojedinac koji izgradi ispravan način razmišljanja, koji počne da veruje u Boga, u čijoj duši se rodi ljubav, koji može da pomiri suprotnosti i reši svaki sukob i svaki problem, svaki takav pojedinac je jako važan za spas civilizacije, a pogotovo jedne zemlje.

Kako se zaštititi od poplave negativnih informacija koje dolaze putem medija?

Stvar je u tome da smo mi, kako kažu na Zapadu, stvorili kulturu straha. U svojim knjigama sam objašnjavao da što se čovek više klanja novcu, brže će ga izgubiti zato što moramo da izgubimo sve ono zbog čega prestajemo da verujemo u Boga i odbacujemo ljubav. Svi lažni idoli moraju da budu uništeni. Ako se čovek klanja blagostanju, raspada mu se sudbina. Ako jedna osoba obožava drugu, počće da se svađaju što će dovesti do razvoda. Ako se čovek klanja samom životu, on mora izgubiti život. Današnja civilizacija se klanja životu. Kultura konzumerizma i zadovoljstva je kultura poklonstva životu. Simbol sreće, radosti i života je paganski bog Mamon i današnja civilizacija se klanja mamonu. Što se više klanja mamonu, to se više uključuje mehanizam samouništenja. On se uglavnom sprovodi kroz svakodnevne scene nasilja na televiziji, u bioskopu i drugde. Nasilje i suicidalne sklonosti će biti u porastu, kao i pozivi ka samouništenju. Kako se boriti protiv toga? Kao prvo, ne treba pratiti takve trendove, a kao drugo - treba raditi na harmonizaciji svoje duše. U meri u kojoj nadvladamo poklonstvo životu, u kojoj shvatimo da

je istinska sreća i izvor života Tvorac, kao i da nam vera u Boga daje život, u toj meri ćemo prestat i da se klanjamo životu kao apsolutnoj vrednosti, naša agresivnost će se smanjivati i naša okolina će početi da se menja.

Kako jačati ljubav u narodu i državi da bi mladi želeli da imaju više dece? Na Balkanu su veliki problem nezaposlenost i siromaštvo. Što je čovek više vezan za život, više se plaši za svoju budućnost i svoj život.

Obezbediti život znači obezbediti budućnost. Jer, što više jačaju paganske tendencije, toliko čovek oseća veći strah i ima manju želju za decom. Paganin bez ikakvih problema može da ima mnogo dece samo u krajnjoj nuždi, gladi i nemaštini. I tada će, ma koliko to bilo čudno, imati mnogo dece jer njegovo najveće spasenje leži u zaštiti budućnosti. Bogataš je zaštićen novcem, a siromašan čovek - decom. Zbog toga nije neobično što ljudi na Balkanu ne žele da imaju decu. Razlog tome nije besparica. U Africi imaju vrlo malo novca, a rađaju decu i ne razmišljajući. Razlog je u tome što narodi Balkanskog poluostrva žele da postanu Evropljani. Oni se klanjaju evropskom načinu mišljenja koje već izumire. Oni teže životu, bogaćenju, postavljaju telo na prvo mesto zaboravljajući na dušu. I to je glavni razlog što se deca sve manje rađaju. U njima se uključuje program samouništenja. Predodređeni su za nešto drugo. Ono što je dozvoljeno jednom, nije dozvoljeno drugom.

Svaki put kad je Rusija bila spremna da puzi pred Zapadom, da klekne na kolena, da oponaša Zapad, u njoj je započinjao raspad i dešavale su se najstrašnije posledice. Međutim, Rusija je predodređena za nešto drugo. Ona mora da izgradi nov način razmišljanja, mora da se uzdigne nad postojećim. Kad je zbog komada hleba i obora sa stokom čovek spreman da padne na kolena i puzi pred nekim, on odozgo biva kažnjen zbog toga. Ukrajina je upečatljiv primer.

Zašto je tako eskaliralo nasilje među decom i mladima i postoji li način da se s njim izborimo?

Deca uvek uče od svojih roditelja, tj. oponašaju roditelje. Roditelji objašnjavaju deci kuda da idu, šta da rade. Šta je to moralnost? To je sistem ciljeva. U kom pravcu treba ići, šta je dobro, a šta loše. Idi ka dobrom, kloni se lošeg. A danas roditelji ne znaju kuda treba da se ide. Stoga dolazi do zbrke u podsvesti. Kao kad biste psu dali komandu da ide čas napred, čas nazad. On će zbunjeno sedeti. Naše mišljenje je hiljadama godina oblikovano tako da porodica predstavlja vrednost, da je ljubav dobra, da je požrtvovanost takođe dobra, da je pohlepa loša, homoseksualnost je loša, da je izdaja loša, a sad nas kljukaju suprotnim vrednostima. Zato zbrka u glavama odraslih dovodi do toga da deca postaju nasilna. Deca se pretvaraju u divlje životinje i za njih su kult sile i veličanje ega normalan proces.

Kako da znamo u kojoj meri treba da prihvatimo Božju volju, a u kojoj meri možemo da delujemo sami tako da ne idemo protiv Boga i protiv svoje duše?

Ako smo u duši smireni, dobrodušni, ispunjeni verom, onda ćemo imati visoku intuiciju i razlikovaćemo jedno od drugog. Što su u nama jači vezanost, ogorčenost, pohlepa, zavist i uninije, utoliko manje možemo da razlučimo istinu od laži.

Kako tumačite to što je sve više ljudi kontaktera, medijuma i šta se zapravo skriva iza toga?

Reč je o tome da biti medijum ili kontakter ne znači dosezanje nekih drugih dimenzija, već je to upliv u podsvest. Budući da svest, podsvest i osećanja imaju strukturu polja, a polje ima različite nivoe kodiranja, to što nazivamo drugim svetovima, zapravo su informaciona polja koja međusobno koegzistiraju. Tako da je stupanje u razne druge

realnosti zapravo ulazak u podsvest. Kad čovek zaspi, on doseže određene suptilne planove, odakle može dobiti informaciju o budućnosti i još ponečem. Može, npr., da razvija kreativnost upravo kroz snove. Dakle, svest i podsvest uvek funkcionišu u režimu jakog kontrasta. Među njima postoji jedinstvo, ali se međusobno ne mešaju. Ukoliko jedinstvo među njima oslabi i ne bude dovoljno ljubavi, oni se često međusobno uništavaju ili počinju da se mešaju. Uništenje svesti i podsvesti izgleda isprva kao trijumf svesti, ali se zatim ispoljava kao psihička bolest. Prilikom mešanja, kad se podsvest otvara za svest, čovek ima osećaj kontakta, pristupa nekim višim nivoima, pa onda navodno komunicira s Hristom, direktno sa Bogom Ocem, vanzemalcima ili bilo kim drugim. Ali sve su to klinički sindromi, koji se mogu nazvati psihičkim problemima. To je otvaranje podsvesti koje ukazuje na to da čoveku nedostaje ljubavi, zbog čega interakcija svesti i podsvesti počinje da se narušava. Prostim jezikom rečeno, to je kriza celokupne naše civilizacije, ili, pak, jednostavna činjenica da je savremeni svet poludeo. Otuda je tako mnogo kontaktera, raznih gurua, Isusa Hrista i ostalih.

Kako i da li se uopšte možemo boriti protiv zastranjivanja i udaljavanja svog naroda od Boga? Kako se ponašati kad se narod, koji je oduvek težio duhovnosti, danas u velikoj meri udaljio od Boga? Treba li to prihvatiti kao neminovnost ili treba neprestano raditi na tome da nešto u svom okruženju promenimo nabolje i kako da to učinimo?

Naša duša i naša osećanja imaju prirodu polja. Kada se menjamo, time najjače možemo da utičemo na svet oko sebe. Kroz apele i parole nešto se može postići, i, ako postoji mogućnost, to treba činiti, ali će, i pored svega, imati vrlo malo efekta. Najbolja pomoć je kroz promenu unutrašnjeg stanja. Ukoliko vam osećaj ljubavi ne bude zavisio od trenutnih problema, ako budete osećali ljubav čak i prema neprijateljima i prema nesavršenom svetu, ako budete osećali prisustvo Božje volje u svemu, ako realno budete menjali svoj karakter, odnosno ako u vama nestanu uvrede, jer uvređenost je primitivan oblik zaštite i vaspitavanja drugoga (ljude je potrebno vaspitavati na pravilan način: rečju, osmehom, sopstvenim raspoloženjem), odnosno ako realno počnete da se menjate, ceo svet oko vas će početi da se menja. Setite se

Biblije: „Ako u gradu bude deset svetaca, grad neće biti kažnjen“. Zato, u prvom redu, svako mora da se pobrine za sebe, da harmonizuje sebe, svoj karakter, svoju dušu.

Kako se treba pravilno moliti za svoj narod?

Može da se moli samo onaj koji je i sam čist. Molite se za sebe i tako ćete najbolje pomoći svom narodu.

Zašto izbegavate da posetite balkanske zemlje?

Stvar je u tome da sam se vrlo ozbiljno bavio i puno vremena posvećivao svojim seminarima. A potom sam shvatio da seminari oduzimaju ogromnu količinu energije, ali da se komunikacija odvija na nivou razgovora. Kada pišem knjige, potrebno je da budem nevezan, da dublje i sveobuhvatnije razmišljam. Knjiga pruža znanja i mogućnosti mnogo većem broju ljudi, nego video-snimak seminara. Zato sam svu svoju energiju usmerio na knjige jer u narednih nekoliko godina želim da objavim desetak novih knjiga i to je za mene najvažnije. Iz tog razloga više ne držim seminare i to nema nikakve veze s Balkanom.

Da li je greh kada vernik često ponavlja: Bog iz mene progovara?

Mislim da je to bogohuljenje. Bog je u svakome od nas, ali reči poput: „Bog progovara iz mene“ - i proroci su se ustručavali da govore. Ako svako od nas to počne da govori, onda to i jeste vuk u jagnjećoj koži. Naravno da se treba uzdržavati od takvih „otkrovenja“.

Šta nam možete reći o prosvetljenju? Koliko je to stanje dostižno običnom čoveku i na kakvom se nivou Vi nalazite?

Kad bih bio prosvetljen, ne bih pisao nikakve knjige. Sedeo bih i meditirao, a ljudi bi dolazili da me gledaju. Pošto sam daleko od prosvetljenja, ja nešto pokušavam da spoznam i delim svoja iskustva s drugima. Smatram da je prosvetljenje neprekidna ljubav u duši, osećaj neprestanog prisustva Božje volje u svemu. Za to je potrebno naučiti živeti u skladu sa dve logike - božanskom i zemaljskom. Ujediniti suprotnosti. Ali to je vrlo mukotrpan i težak proces i ne postiže se odmah.

Da bi se osetila božanska logika u potpunosti se treba odreći zemaljske - postati asketa, distancirati se, osamiti, ali danas to nije naš put. Dok je u Indiji osnovna tradicija bila asketizam i potpuna nevezanost, u judaizmu i hrišćanstvu se nudi druga slika. Čovek može da vodi aktivan način života a da pritom neprestano teži ka Bogu i oseća božansko prisustvo. Upravo je ta dijalektika u najvećoj meri izražena kod Hrista. Možemo zadržati sve ljudske potrebe, ali se pritom ne vezivati za njih i osećati božansko prisustvo u svakom deliću sekunde.

Koji način borbe je dozvoljen i koji je najdelotvorniji, ako želimo da promenimo postojeći društveni sistem koji ugrožava postojanje velikog broja ljudi?

Mi želimo da promenimo postojeći društveni sistem, ali da bismo ga promenili, prvo treba da znamo kakav sistem želimo da stvorimo. Kad porazmislimo, mi i dalje ne znamo kako treba da izgleda harmonično društvo, država. Nemamo nijedan model države koji bi bio relativno pristojan. Mi ne znamo kakva država treba da bude. Kako se onda možemo boriti i uništavati ono što imamo?

Kapitalizam umire, komunizam je propao. Nijedno društveno uređenje i idealni modeli nisu se dokazali. Pitanje je: kakva treba da bude država? Ako na brzinu odgovorimo: suština skladne države je u

tome da treba da stvara i podstiče postojanje harmoničnog čoveka, postavlja se sledeće pitanje: kakav treba da bude harmoničan čovek? Nama to nije poznato. Na to pitanje sve religije daju svoj odgovor. Hrišćanstvo nije shvaćeno. To što nude pravoslavlje, katolicizam i protestantizam, daleko je od onoga o čemu je govorio Isus Hristos. Ako ne znamo kakav treba da bude harmoničan čovek, nećemo znati ni kakva treba da bude harmonična država. I zato, boreći se sa savremenim državnim režimima koji nam ne odgovaraju, naprosto ćemo se vraćati u okolnosti u kojima uopšte ne postoji nikakav režim, tj. u prvobitno društvo, a to označava propast današnje civilizacije.

Dakle, prvo valja utvrditi kakav treba da bude čovek, kakav treba da bude prihvatljiv model države, a tek onda nastupati protiv onoga što postoji.

Kako možemo znati, shvatiti i osetiti jesmo li se zaista uz pomoć molitve pokajali za nešto? I koliko se puta treba moliti za jedno isto, kako bismo bili sigurni da smo se zaista pokajali?

Pokajanje je promena. Ako osetite da ste druga osoba, ako se u mislima vratite u prošlost i sećate se samo topline, dobrote i dobrodušnosti prema onima koji su vas uvredili ili koga ste vi uvredili, zasigurno ste mnogo postigli. To je prvi znak.

Drugo, ako imate probleme, npr. s decom, i realno ste ponovo proživeli prošlost, onda kod dece moraju da nastupe kako zdravstvene tako i karakterne promene. Ako ste tako uradili, onda ste, možemo reći, u značajnoj meri nešto postigli. Iako se često dešava da gresi prodru unutra, u podsvest, pri čemu su višeslojni i ne isplivaju odmah, nego tek posle nekoliko godina. Ako još jedan sloj ispliva, tad sigurno neće smetati da još jednom pravilno prođete kroz svoju prošlost.

Mnogo je stanovništva migriralo na Balkan i emigriralo s Balkana. Da li je to usled prevelike vezanosti za materijalno blagostanje, za bolju i

srećniju sudbinu? Kako Vi na to gledate i vidite li u tome neku sličnost s Rusima, koji su takođe u velikom broju raseljeni po Evropi?

Svaki čovek u svom životu odlučuje o pitanju: da li će živeti „samo o hlebu“, ili ipak - ne samo o hlebu? Rusija se zbog svoje pozicije i misije, spoja istočnog i zapadnog mišljenja, sve vreme kolebala, ali je ipak dušu postavila na prvo mesto. Zato je kultura Rusije, kao tvorca novog načina razmišljanja, uvek bila na visini. Setite se ruskih pisaca. Oni nisu pisali o običnim stvarima, već o sudbini čovečanstva. Njima je to bilo najvažnije.

Danas nastupa vreme u kome, ako ne budemo mislili na svoju dušu, veru, već se budemo prodavali za komad hleba i odricali moralnosti, vere i svoje duše, ako budemo sledili Evropu u tom pravcu, svako ko to bude činio biće kažnjen mnogo više nego Evropa. U principu, šta se dogodilo u Evropi? Već mnogo godina traje njen raspad - još od vremena kad su uveli pojam otkupljivanja grehova. Čovek je oduvek verovao u Boga. Zbog čega? Zato što se bojao da će ga kazniti, a uzdao se u to da će ga Bog spasiti. Ali došli su sveštenici i rekli: „Ne bojte se Boga, neće vas kazniti. Platite novcem, daćemo vam oprost grehova“. Bog je postao nepotreban pre 500 godina u Evropi. Iznutra već 500 godina traje raspad, a na spoljašnjem planu obrnuto - procvat. To je kao drvo kome truli koren, a krošnja mu je još raskošna i lepo izgleda. A zatim drvo počinje da pada i svi oni koji su zbog raskošne krošnje pokušali da se ispod njega sklone, biće sahranjeni zajedno s njim. Zato, ovo nisu vremena kad se duša sme prodati zbog parčeta hleba.

Kakav je vaš odnos prema šamanizmu?

Šamanizam je primitivna religijska forma i to je refleksija realnih energetske tendencije, odnosno energetske strukture koje postoje u svetu. To je nastojanje da se posredstvom suptilnih planova upravlja okruženjem. Može se reći da je to prvi razred, a hrišćanstvo je univerzitet. Ja ne negiram šamanizam jer je to jedan od elemenata spoznaje sveta. Druga je stvar što šamanizam predstavlja šemu paganskog mišljenja. Zato će, u moderno vreme, bavljenje šamanizmom

i prelazak u paganski koordinatni sistem doneti kratkotrajni dobitak, kao amajliju, ali kasnije će uslediti gubitak.